

C/2024/6106

21.10.2024

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2024 r. – Dryade i in./Komisja

(Sprawa T-449/24)

(C/2024/6106)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dryade VZW (Bruksela, Belgia), Stichting ter bevordering van de Fossielvrij-beweging (Fossielvrij NL) (Amsterdam, Niderlandy), Protect Our Winters Austria – Verein für Klimabildung und nachhaltigen Wintertourismus (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: T. Johnston, Barrister-at-Law i F. Logue, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji przesłanej pismem z dnia 17 czerwca 2024 r., w której Komisja oddaliła wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej z dnia 14 stycznia 2024 r. złożony na podstawie art. 10 rozporządzenia z Aarhus (zwana dalej „zaskarżoną decyzją”) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/2485 z dnia 27 czerwca 2023 r. zmieniającego rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2139 ustanawiające dodatkowe techniczne kryteria kwalifikacji w celu określenia warunków, w których niektóre rodzaje działalności gospodarczej można uznać za wnoszące istotny wkład w łagodzenie zmiany klimatu lub przystosowanie się do niej, oraz w celu ustalenia, czy działalność ta nie powoduje znaczących szkód dla żadnego z pozostałych celów środowiskowych⁽¹⁾;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja zawiera oczywiste naruszenia prawa w odniesieniu do zakresu kompetencji Komisji przy wykonywaniu przekazanych jej uprawnień do ustanawiania technicznych kryteriów kwalifikacji („TSC”) zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2020/852 (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie systematyki”)⁽²⁾. Komisja błędnie zrozumiała znaczenie terminu „jednoznaczne dowody naukowe” (art. 19 ust. 1); popełniła błąd co do znaczenia i stosowania zasady ostrożności (w kontekście rozporządzenia w sprawie systematyki); popełniła błąd, uznając, że Komisja jest właściwa do wyważenia różnych obowiązkowych wymogów w ramach art. 19 ust. 1 rozporządzenia w sprawie systematyki; popełniła błąd zakładając, że istniejące prawodawstwo UE jest zgodne z wymogami rozporządzenia w sprawie systematyki; popełniła błąd zakładając, że późniejsze zmiany TSC mogą uzasadniać przyjęcie mniej rygorystycznych norm.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza prawo w odniesieniu do zakresu kompetencji Komisji, gdy stwierdziła ona, że współczynnik zastąpienia, podstawowy aspekt TSC Aviation, spełnia wymogi art. 19 ust. 1 lit. k) rozporządzenia w sprawie systematyki. Współczynnik zastąpienia nie jest łatwy w użyciu i nie jest ustalony w sposób ułatwiający weryfikację zgodności.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest obarczona oczywistymi błędami w ocenie w odniesieniu do istotnego wkładu w łagodzenie zmiany klimatu, w odniesieniu do zakwalifikowania działalności lotniczej zgodnej z TSC jako działalności przejściowej, w odniesieniu do globalnego wzrostu floty, w odniesieniu do progów zrównoważonych paliw lotniczych oraz w odniesieniu do nieuwzględnienia przesunięcia modalnego na kolej lub skutków innych niż CO₂.

⁽¹⁾ Dz.U. 2023, L 2485.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. 2020, L 198, s. 13).

4. Zarzut czwarty dotyczący braku kompetencji Komisji do przyjęcia TSC dla żeglugi w akcie delegowanym. Odmawiając dokonania przeglądu aktu delegowanego i stwierdzając, że Komisja miała kompetencje do jego przyjęcia, zaskarżona decyzja ujawnia szereg oczywistych naruszeń prawa.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd, uznając, że istnieją jednoznaczne dowody naukowe na poparcie wniosku, że wskaźnik efektywności energetycznej TSC w znacznym stopniu przyczynia się do łagodzenia zmiany klimatu. Jest tak, nawet przyjmując własny test Komisji, zgodnie z którym muszą istnieć „... dowody naukowe, które nie są niejednoznaczne, lub innymi słowy, dowody naukowe, które pozwalają na wyciągnięcie wniosków”.
